



Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-341/15

Hans Maschek
proti

Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle Wiener Stadtwerke

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Článek 7 — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Odchod do důchodu na žádost dotčené osoby — Pracovník, který nevyčerpal placenou dovolenou za kalendářní rok před skončením svého pracovního poměru — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje finanční náhradu za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok — Volno z důvodu nemoci — Úředníci“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 20. července 2016

Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Finanční náhrada za nevyčerpanou dovolenou proplacená při skončení pracovního poměru — Vnitrostátní právní úprava nepřiznávající tuto náhradu pracovníkovi, který podal žádost o odchod do důchodu a nemohl vyčerpat dovolenou za kalendářní rok před skončením tohoto pracovního poměru — Nepřípustnost — Nárok na tuto náhradu v případě, že pracovník nevykonává své funkce z důvodu nemoci — Neexistence tohoto nároku v případě dohody pracovníka se zaměstnavatelem ukládající pracovníkovi povinnost nedostavit se na pracoviště při stálém pobírání jeho platu — Omezení — Nevyčerpání nároku na dovolenou z důvodu nemoci — Možnost členských států poskytnout pracovníkům dodatečnou placenou dovolenou za kalendářní rok k minimální dovolené za kalendářní rok — Způsoby a podmínky

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88, čl. 7 odst. 2 a článek 15)

Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že:

- brání vnitrostátním právním předpisům, které zbavují nároku na finanční náhradu za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok pracovníka, jehož pracovní poměr byl rozvázán z důvodu jeho žádosti o odchod do důchodu a který nemohl před rozvázáním tohoto pracovního poměru vyčerpat svůj nárok na dovolenou. Důvod skončení pracovního poměru je v tomto ohledu irelevantní. Skutečnost, že pracovník rozvazuje svůj pracovní poměr z vlastní vůle, nemá proto žádný dopad na jeho nárok přijmout případnou finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, na niž mu vznikl nárok a kterou nemohl vyčerpat před skončením svého pracovního poměru.
- pracovník má při odchodu do důchodu nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, kterou nevyčerpal proto, že svou funkci nevykonával z důvodu nemoci;

- pracovník, jehož pracovní poměr skončil a který na základě dohody uzavřené se zaměstnavatelem byl zavázán se nedostavit na své pracoviště v průběhu určitého období, které předcházelo jeho odchodu do důchodu, přičemž stále pobíral plat, nemá nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, na kterou mu vznikl nárok, nevyčerpanou v průběhu tohoto období, ledaže nárok na dovolenou nemohl vyčerpat z důvodu nemoci;
- je věcí členských států, aby se rozhodly, zda poskytnou pracovníkům dodatečnou placenou dovolenou k minimální čtyřtýdenní placené dovolené za kalendářní rok, která je stanovena v článku 7 směrnice 2003/88. Za takové situace mohou členské státy přiznat pracovníkovi, který z důvodu nemoci nemohl před skončením svého pracovního poměru vyčerpat celou svoji dodatečnou placenou dovolenou za kalendářní rok, nárok na finanční náhradu odpovídající této dodatečné době. Je věcí členských států, aby stanovily podmínky pro přiznávání tohoto nároku. Pokud je totiž cílem směrnice 2003/88 stanovit minimální požadavky v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví v oblasti úpravy pracovní doby, které jsou členské státy povinny dodržovat, mají členské státy v souladu s článkem 15 uvedené směrnice možnost přijímat pro pracovníky příznivější ustanovení.

(viz body 28, 29, 32, 35, 38, 40 a výrok)